

ГОЛОСУЮТЬ МОСКВИЧІ

13 червня, Москва. З шостим ударом Кремлівських курантів, під звуки Державного гімну СРСР відчинилися двері виборчих дільниць столиці:

— Ласкаво просимо! По Бауманському виборчому округу кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР трудящі багатьох підприємств і організацій висунули Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Виборча дільниця № 33 розташована в МВТУ імені Баумана.

— Я слухала промову Леоніда Ілліча перед виборцями нашого округу, — з хвилюванням говорить робітниця машинобудівного заводу А. Г. Горлова. — Я тоді подумала: Живемо добре, а будемо жити ще краще. Тільки б не було війни... Всі радянські люди знають: наш депутат Леонід Ілліч Брежнєв — пристрасний борець за мир. Я впевнена, що пропозиції про зміцнення основ загального миру на землі, висловлені в його промові, зрозумілі серцю кожного трудівника. Дружно проходило голосування на вибор-

чих дільницях Ленінградського району столиці. Одна з них розташована в Московському технологічному інституті харчової промисловості. Тут до Верховної Ради РРФСР по Ленінградському виборчому округу балотується член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний.

На дільниці № 34 Фрунзенського виборчого округу, де до Верховної Ради РРФСР балотується член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, однією з перших проголосувала складальниця другого годинникового заводу, Герой Соціалістичної Праці А. М. Похмельнова. Працює вона на підприємстві 22 роки, сама балотується до Московської міської Ради, але на іншій дільниці.

...Дружно, організовано, з великим піднесенням пройшли у столиці вибори до органів Радянської влади. За даними Центральної виборчої комісії, на 16 годину проголосувало 98,9 процентів москвичів.

(ТАРС).

В ім'я щастя Вітчизни

КИЇВ ... Виборча дільниця № 4/4 Ленінського виборчого округу столиці, яка міститься в клубі «Метробуду». Один за одним одержують бюлетені трудівники промислових підприємств та будов, діячі науки й культури, молодь. Вони голосують за кандидата в депутати Верховної Ради УРСР члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста.

Опускаючи бюлетені, багато виборців діляться з присутніми своїми думками і почуттями. Слюсар-монтажник тунельного заводу № 4 «Метробуду» І. Т. Соскін розповів про величезне політичне і трудове піднесення серед трудівників свого колективу, викликане рішеннями XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

В урочистій обстановці почалося голосування в Будинку культури заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна, де міститься

виборча дільниця № 13/13 Печерського виборчого округу. Тут кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР балотується токарь заводу «Арсенал», Герой Соціалістичної Праці Г. Я. Царик. На території округу живе багато сімей арсенальців.

Першими за традицією голосували бойовики «Арсеналу», ветерани праці О. Е. Кураков і О. Ф. Єрема-Єременко. Вони закликали молодь з честю нести естафету славних звершень героїчного робітничого класу.

Дружно і організовано проходило голосування на всіх виборчих дільницях столиці України.

Вибори до найвищого органу державної влади республіки і місцевих Рад депутатів трудящих у Києві перетворилися в справжнє свято радянської демократії, в нову демонстрацію монолітної єдності партії і народу. (РАТАУ).

ПРОГОЛОСУВАЛИ

ПЕРШИМИ

Ще до початку голосування біля клубу 2-го імені Петровського цукрозаводу зазрав оркестр. Один по одному до виборчої дільниці № 30/58 почали сходитися виборці. Вони йшли віддати голоси за Василя Никифоровича Бориска, якого висунуто кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР та Ніну Миколаївну Антнівич-кандидата у депутати обласної Ради депутатів трудящих.

Першими проголосували працівники цукрозаводу У. Г. Федоренко, Г. А. Мірошніченко, комсомолки Віра Демченко та Галина Мальцева.

На десяту годину ранку понад сімдесят процентів виборців віддали свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

П. ДАВИДЕНКО.

снт. Олександрівка.

Ще о пів на шосту на виборчу дільницю прибула перша група виборців. Це колгоспники, робітники та службовці селища Компаніївки прийшли, щоб віддати свої голоси за кандидата у депутати Верховної Ради УРСР, обласної, районної та селищної Рад депутатів трудящих.

О шостій годині голова виборчої комісії Лук'ян Васильович Муль оголошує про початок виборів. Першою голосує студентка другого курсу Компаніївського ветеринарного технікуму Антоніна Шинка-

ренко. Вона говорить: «Я віддаю свій голос за блок комуністів і безпартійних, за світле життя». Голос дівчини бринить. Хвилюється. А вже Тоня голосує вперше. Виборці онукують бюлетні. Висловлюють довіру найкращим трудівникам, найдостойнішим людям, землякам. Не раз вони зустрічались з другим секретарем Кіровоградського обкому КП України Дмитром Павловичем Максименком, якого висунуто кандидатом у депутати до Верховної Ради УРСР. Багато з них пліч-о-пліч

працюють з ланковою місцевого колгоспу імені Дзержинського Євдокією Іванівною Ярковою, добре знають кандидатів у депутати районної та селищної Рад. Надаючи право провадити в життя рішення XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України найкращим представникам робітничого класу колгоспного селянства та інтелігенції, виборці тим самим демонструють

повну підтримку політики партії та уряду. Осць тому минулої неділі на виборчій дільниці № 12/60 до 12 години дня проголосувала більшість виборців.

А ті, хто не мав змоги через хворобу прийти на дільницю, голосували дома. До них вийшли з урнами члени окружної виборчої комісії Неоніда Михайлівна Беззугда та Василь Гайфель.

Святково одягнені люди заходять до середньої школи, яка виховала багатьох з них, за кого сьогодні голосують виборці.

У цьому голосуванні — урочистість, схвилюваність. Он літня жінка підходить до урни. Опускає бюлетень в її шліпку. Опускає з словами: «Нехай все буде добре».

Б. МИХАЙЛОВ.

снт. Компаніївка.

Виборча дільниця № 41/35 села Чарівного Бобриньського району.

Олександр Лазис прийшов з чотирирічним Сашком виконати свій громадянський обов'язок.

Фото В. КОВПАКА.

ВИЩЕ ПРАПОР ЗМАГАННЯ

Успіх п'ятирічного плану, накресленого в Директивах XXIV з'їзду КПРС, вирішується в заводському цеху, на хлібній ниві, на тваринницькій фермі. Всюди кипить змагання за високу продуктивність праці, за дострокове виконання першого року п'ятирічки. В Резолюції XXIV з'їзду КПРС підкреслюється, що розвиток соціалістичного змагання, як дійового методу економічного будівництва, повинен бути предметом постійної уваги партійних, профспілкових, а також комсомольських організацій.

В. І. Ленін вчив, що будувати нові форми і прийоми залучення людей до праці — це найважливіша і найблагородніша робота. Комсомольські організації підприємств, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів нашої області використовують чимало цікавих форм соціалістичного змагання: молоді, кінцевою метою якого є виховання комуністичного ставлення до праці. А це означає, що коли ти робітник, ти будеш брати найактивнішу участь у впровадженні передової техніки і технології, у вдосконаленні організації праці, ти будеш посилювати режим економії і постійно підвищувати свою кваліфікацію. Сільський комсомолець буде прагнути оволодіти максимумом технічних, агрономічних, зоотехнічних (стосовно до галузі, в якій працює) знань, з тим, щоб на цій основі добиватись більшого виходу сільськогосподарської продукції відмінної якості.

Наголошуємо на необхідності поглиблення знань не випадково. Як пам'ятають наші читачі, не так давно ми писали, що бюро обкому ЛКСМУ схвалило ініціативу комсомольської організації заводу «Червона зірка», яка оголосила похід заводської молоді за економічний всеобуч. Цінність цього почину очевидна. Важливо, щоб почин червонозорівців знайшов найбільше послідовників на всіх підприємствах області. Так само важливо, щоб у кожній сільській комсомольській організації був наслідуваний приклад молодих хліборобів Новомиргородського району, які зиступили ініціаторами змагання за високу врожай кукурудзи.

Основними принципами змагання, як вказував Володимир Ілліч, повинні бути: гласність, співставлення результатів, практичне повторення досвіду масою трудящих, підтягування відстаючих до рівня передових. На жаль, деякі комітети комсомолу не побулися хиб і недоліків в організації змагання: недостатньо чітко визначають критерії оцінки результатів змагання, нерегулярно, безсистемно підбивають його підсумки, слабо використовують такі форми гласності, як випуск бойових листків, «блискавок», місцеву пресу і радіомовлення.

Комітети комсомолу повинні забезпечити авангардну роль комсомольців, комсомольсько-молодіжних колективів на виробництві, підтримувати і розгосподжувати цінні патріотичні починання, спрямовані на успішне здійснення п'ятирічного плану. Слід ефективно використовувати всі форми соціалістичного змагання, які утвердилися в практичній діяльності комсомольських організацій — трудові вахти і естафети, змагання на кращого за фахом, конкурси професійної майстерності та інші. До форм участі молоді у змаганні слід віднести і шефство над відстаючими комсомольцями, а то й колективами.

Соціалістичне змагання виявляє багато нових героїв праці. Про це свідчать вибори до Рад, які пройшли позавчора. Депутатом Верховної Ради УРСР виборці обрали передового тракториста радгоспу імені Розі Люксембург комсомольця Івана Соколана. Депутатами обласної Ради обрали шофер Кіровоградської автоколони № 2200 комсомолець Василь Матвієнко, намотувальниця Олександрійського електромеханічного заводу комсомолка Алла Юзленко, ланкова колгоспу «Прогрес» Олександрівського району, молода комуністка Марія Маган та багато інших.

Працювати, як передовики, перетворити кожний день у день ударної праці — такий повинен бути девіз кожного молодого виробничника. Завдання комітетів комсомолу полягає в тому, щоб ще вище підняти прапор соціалістичного змагання за дострокове виконання п'ятирічного плану — плану дальшого розвитку рідної країни.

НЕХАЙ БУДЕ ДОБРЕ!

працюють з ланковою місцевого колгоспу імені Дзержинського Євдокією Іванівною Ярковою, добре знають кандидатів у депутати районної та селищної Рад. Надаючи право провадити в життя рішення XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України найкращим представникам робітничого класу колгоспного селянства та інтелігенції, виборці тим самим демонструють

повну підтримку політики партії та уряду. Осць тому минулої неділі на виборчій дільниці № 12/60 до 12 години дня проголосувала більшість виборців.

А ті, хто не мав змоги через хворобу прийти на дільницю, голосували дома. До них вийшли з урнами члени окружної виборчої комісії Неоніда Михайлівна Беззугда та Василь Гайфель.

Святково одягнені люди заходять до середньої школи, яка виховала багатьох з них, за кого сьогодні голосують виборці.

У цьому голосуванні — урочистість, схвилюваність. Он літня жінка підходить до урни. Опускає бюлетень в її шліпку. Опускає з словами: «Нехай все буде добре».

Б. МИХАЙЛОВ.

снт. Компаніївка.

СЛАВА про нашого земляка, дівчі Героя Соціалістичної Праці **О. В. Півалова**, лине далеко за межі не тільки нашої республіки, а й країни. Хлібороби ордену Леніна колгоспу імені XX з'їзду КПРС щороку збирають високі врожаї зернових. Не відстають від них і трударі інших господарств.

рено на засіданні бюро райкому комсомолу створено районний штаб по керівництву роботи молоді під час жнив. До ради штабу увійшли працівники райкому комсомолу, секретарі комсомольських організацій господарства, молоді спеціалісти, ветерани праці. Начальником штабу обрано

молю. Плани парвнних комсомольських організацій будуть складені і затверджені на відкритих зборах, які днями відбуються в усіх комсомольських організаціях. На них молоді хлібороби обговорять ті завдання, які стоять перед господарствами, вирішать усі виробничі питання, домовляться,

го завчасно заготовляємо запасні частини, плануємо добути, щоб автомобілі працювали цілодобово, щоб до кожної машини було закріплено два шофери.

Райком комсомолу розробив положення про конкурс на кращого молодого комбайнера, тракториста, водія, на кращу бригаду, яка підготує високоякісний посівний матеріал до наступного року. Щодня районний штаб підбиватиме підсумки соціалістичного змагання. А по закінченні жнив переможці будуть нагороджені цінними подарунками, грамотами районного комітету ЛКСМУ.

Успіх жнив залежатиме і від того, в яких умовах працюватимуть хлібороби. Завдання комітетів комсомолу, колгоспів та радгоспів — підняти політико-виховну роботу серед молоді, зайнятої на жнивних, на належній рівень, створити всі необхідні виробничі і побутові умови, обладнати та оформити наочною агітацією польові стани, бригади, токи.

До жнив готуються не тільки хлібороби, а й великий загін культармійців. Вони припесуть на лани задушевне слово, запальні танці, пісні, виступлять з виставами.

Щодень — жива все ближче. Комсомольці і молодь нашого району зустрінуть їх добре підготовленими, у всеозброєнні.

Микола ШАБАЗОВ,
другий секретар Новоукраїнського райкому комсомолу.

ЩОБ НЕ ПРОПАЛО Й ЗЕРНИНИ

За минуле п'ятиріччя новоукраїнці продали державі 371 тис. тонн високоякісного зерна, перевиконавши план продажу на 84,3 тис. тонн. Кожен гектар видав у середньому по 26,8 центнера зернових.

Нинішнє хлібне поле не менше торішнього. Лише на 51100 гектарах розміщені посіви ранніх зернових. Зібрати їх у тиждень строки, максимум за 10 — 12 днів без втрат — найголовніше завдання.

Щоб впоратися з ним, необхідно в усіх колгоспах і радгоспах, транспортних і заготівельних організаціях, несамоперед, підготуватися до зустрічі нового врожаю.

Не стоять остримі цієї важливої справи комсомольці й молодь району. Питання про участь у жнивних обгово-

зав. відділом комсомольських організацій **Олександра Дем'янка**.

Досвід минулого року показав, що комсомольці та молодь при вільному керівництві, при тісному зв'язку районного штабу з комітетами комсомолу колгоспів і радгоспів добилися високих показників, внесли вагомий вклад у виконання завдань, поставлених перед господарствами району. Але цього року завдання складніші і почесніші. А вже XXIV з'їзд КПРС поставив перед хліборобами завдання — вже в першому році дев'ятого п'ятиріччя значно збільшити врожай зернових. То ж жнива треба зустріти у всеозброєнні: підготувати збиральну техніку, створити комсомольсько-молодіжні комбайнові екіпажі, комсомольсько-молодіжні бригади на токах, тракторних бригадах.

Під час жнив працюватимемо за чітким планом. План роботи районного штабу обговорено і затверджено на засіданні бюро райкому комсо-

кого поставити на найвідповідальніші ділянки жнив, намітити завдання кожному комсомольцеві.

Багато роботи буде у членів «Комсомольського прожектора». Їх завдання — перевірити готовність усіх господарств до жнивної кампанії, створити втрапам такий заслон, щоб не грюкала жодна зернина.

Значну допомогу хліборобам надають учнівські виробничі бригади, учні з піонерських та військово-спортивних таборів, які працюватимуть на зерноприймальних пунктах, токах. До цих бригад відключимо всіх юнаків і дівчат, які є в селі. Як правило, студенти, учні, ті, хто приїхав у відпустку, ніколи не відмовляють у допомозі.

Але найголовніше — максимальне використання техніки. Організуємо роботу так, щоб не простоявали жатки, комбайни, автомобілі. А для цьо-

ШТАБ «КП» В ДН

ВСЕВИДУЮЩИЙ ПРОМІНЬ

Відверто кажучи, хотілось написати про те, як заводський штаб «Комсомольського прожектора» бореться за зміцнення трудової дисципліни, повне використання робочого часу. Але автору не поталанило. Колектив заводу будівельних конструкцій виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» зобов'язався виконувати п'ять тижнів за чотири дні, чого й дотримувється. Три комсомольсько-молодіжні бригади, очолювані В. Семеним, І. Черняком та Г. Москаленком, наперед з'їздський пакети досягли виробничих показників відповідно, 188, 197 і 146 процентів від змінних завдань. Сьогодні слюсарі-скавальники і електрозварювальники з молодіжних колективів щодня виробляють близько третини понадпланової продукції. Отже, говорити про невикористані резерви робочого часу наряд чи в роботах А коху трапляється, що дехто знехтує дисципліною і дозволить собі «відпочивати» у робочий час (як було з Миколою С. із другого цеху), то колектив бригади чи цеху швидко впрається з прогульником, примусить його поважати трудові традиції, іноді, навіть, без допомоги членів «КП». Марнотратники часу на заводі — явище нетипове.

І все ж роботи у «прожектористів» достатньо. Гортаючи листки «Комсомольського прожектора» та матеріали рейдів, переконується у всевидющості променя «КП». Завод — складний організм, чіткість роботи якого залежить від злагодженості у діях керуючих діяльностями, постачальників, слюсарів, робітників.

Не зупиняючись на всіх сторонах діяльності заводського штабу «КП», нагадаємо лише про випадки, два рейди з традиції, проведених цього року «прожектористами».

В механічному цеху виготовляються анкери довжиною в 72 сантиметри з висомовісною сталі. При цьому у відході йшли відрізки металу іноді по півметра довжиною. Це якось пройшло повз увагу начальника цеху В. І. Осадного. Після рейду колись відходи почали використовувати для виготовлення завладних деталей у армокаркасах, а отже, щозміни заощаджує ть с я близько півтори тони сталі.

Начальник другого цеху В. М. Марченко бідкаєся, що ніде складати готову продукцію. Прожектористи, як кажуть, «вдарили на сполох» Адміністрацію меблевої фабрики, виробі для якої зайняли складський полігон, було вжито термінових заходів для вивезення опорних колон з території заводу. Та й після цього «прожектористи» не заспокоїлись. За їх домогами майданчик розширено і зацементовано. Тепер залізобетонні конструкції зберігаються згідно з правилами. Окрім того, площа майданчика вміщує набагато більше виробів, ніж раніше.

Можна було б наводити приклади ще. Та чи потрібно це, щоб переконатися, що авторитет заводського штабу «Комсомольського прожектора» на підприємстві великий. В цьому заслуга секретаря комітету комсомолу заводу Володимир Денисов, начальника штабу «КП» Нині Заровської та десятків неспокійних юнаків і дівчат, лозунгом яких стали крилаті слова: «Не прохайте мій!».

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара»
М. Світловодськ.

Учні Кіровоградського машинобудівельного технікуму допомагають своїм шефам — трудівникам колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району.

НА ФОТО: бригадир другої комплексної бригади **Віктор Григорович Вовченко** та учні групи розмовляють про справи колгоспу.

Фото Ф. ПЛАХТИЯ.

Понад тридцять літ тому поновили **Никифора Дмитрозица Матвеева** звуки цього інструменту. **Никифор Дмитрович** чудово володіє грою на сопілці і топчаками її виготовлення. А юний світловодець **Валерій Малюченко** — один з багатьох, кому ветеран передає таємниці майстерності сопілчаря.

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

ПРОПОНУЄ „МОЛОДЬ“

Нещодавно у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь» вийшли з друку такі книги:

ІСТОРІЯ ЛКСМУ, 650 стор. 1 крб. 71 коп. Друге перероблене і доповнене видання книжки являє собою послідовний виклад історії ЛКСМУ, починаючи від утворення комсомолу до наших днів. У наступному розділі розповідається про зародження і розвиток юнацького руху на Україні, про соціалістичні спільки молоді — попередників комсомолу. Кожен наступний розділ присвячено певному етапу діяльності ЛКСМУ.

Книга має характер популярних нарисів. Вона допоможе молоді оглянути історичний шлях комсомолу України, оволодіти його багаторічним досвідом, виховати в собі якості справжнього борця-ленінця.

У книзі вміщено документальні фотоліюстрації, кольорові вклейки, репродукції картин.

ДЕМ'ЯНЧУК С. ЖИТТЯ, ЯК ЗАПОВІВ ІЛЛІЧ, 85 стор. 12 коп. Автор узагальнює багатий досвід роботи шкільних комсомольських організацій у Ровно та області по пропаганді ленінзму, вихованню учнів на прикладі життя В. І. Леніна.

На великому фактичному матеріалі С. Дем'ячук розкриває методику проведення ленінських уроків, бесід і читань з урахуванням вікових особливостей учнів.

Книжка містить практичний матеріал, методичні розробки. Вона прислужиться комсомольським працівникам, старшим піонерожаткам, організаціям позакласної та позапартійної роботи, вихователям, керівникам шкільних гуртків політичної освіти.

БАГРАМАН І. ФРОНТОВИМИ ДОРОГАМИ. Документальна повість. 196 стор. 61 коп.

Маршал Радянського Союзу **І. Х. Баграман** у книжці «Фронтовими дорогами» розповідає про перші місяці Великої Вітчизняної війни. В центрі уваги автора — картина воєнних дій на головних напрямках оборони Києва — Південно-Західному Київському.

СОБОЛЕВ А. БУШЛАТ НА ВІРІСТ. Повість. 224 стор. 39 коп. Повість російського письменника **Анатолія Соболева** «Бушлат на вірїст» — оповідь про перші важкі роки Великої Вітчизняної війни, про підлітків, на яліч яких легли турботи й обов'язки батьків, старших братів, що пішли на фронт. Минає час, хлопці мужність, гарячується їхня воля, вони стають воїнами-морями, поринають у море складне й суворе життя.

Автор порушує питання прищипованості і чесності людини у ставленні до товаришів, до життя

СТЕПОВІ ДОРОГИ АГІТПОЇЗДА

Люди створили машини. Сонце розжарило обрій, і він, палакотячи, заливав околиці селіща тичою вогнистою пожежею. Розмовлять не котілось. Занести до Будинку культури нехитрий реманент агіткультури й поволі розійшлися. Спека, бітма... Бригади наступного дня зустрілися з Надією Буриною, начальником агітпоїзда Новоградського району, відповідальним секретарем районної організації товариства «Знання».

— Це вже повернулись з сьомого колгоспу за останні два тижні, — повідомила вона. — Побували у віддалених колгоспах імені Мічуріна, імені Ілліча, «Жовтнева революція» та інших.

Концерти, лекції. Перед нещодавніми виборами виступала з лекцією «Радянська виборча система — втілення ленінських принципів соціалістичного демократизму», а в колгоспі «Жовтнева революція» — «Про підсумки роботи XXIV

з'їзду КПРС». Потрібно, щоб кожна така розмова з аудиторією щось пояснила, народила нові думки, схвилювала.

Візити агітпоїзда через день, а в жнива стануть щоденними. Нелегко. Але часто втому знайме насолода від рейсів. Зустрічають люди просто чудово. В складі агітпоїзда, як правило, агітбригада, автолава з промисловими товарами, перукар, закрійник побутокмбінату та причеп з кеасом. Поява такого ешелону на фермі чи біля агрегата у полі — справжня подія. А коли відїжджаємо і люди гукають вслід: «Навідується ще», тоді з'являється якась гордість чи що. Тоді і кравець **Семен Федотович Сало**, і фотограф **Юрій Зайцев**, і всі агітбригадівці відчувають себе потрібними, бажаними гостями на полі.

Зараз працюємо над новим репертуаром. Змінюється він чотири рази на рік, відповідно з яридом польових робіт в колгоспах. Складено графік віздів з розрахунком, щоб побувати в усіх колгоспах.

Мені подумалося, що важко, мабуть, при такому радусі дії використовувати місцевий матеріал, критикувати недоліки, слабини учнів. Але **Надія Павліна** та член агіткульбригади **Ніна Лебедєва** спростували цю думку. Буваючи в колгоспах, директор Будинку культури **Віктор Романович Берділов** розмовляє з колгоспниками, записує цікаві факти, а потім відразу агітбригада використовує їх у своїх виступах. І коли приїжджають в колгосп вдарує, **Віктор Романович** цікавиться, як видалюла критика агітбригади на порушеннях.

Гортаю сторінки з текстом виступу бригади. Вирішавши текст написаний самим учасником. Виступ переможується піснями. Запитую:

— Ніно, концерти номери співаків та танцюристів у вас проводяться під баян. Ви не вважаєте, що варто було б виступати хоч з невеликим оркестром?

— Нас, як виконавців, такий супровід цілком задовольняє. **Василь Федорович Скрипка** — хороший баяніст. завжди компанує вдало і легко. А оркестр... В минулому році ми експериментували, брали в поїздки саксофон, гітару, ударну установку та баян. Але потім зрозуміли, що естрадний квартет для агіткульбригади — надто обтяжлива розкіш. Одним з принципів її діяльності є

максимальна мобільність, готовність виїхати на поле в будь-який день, а це і не дозволяє робити естрадна група. А баяном задоволені і ми, і слухачі.

Про це задоволення свідчать і подяки колгоспників, і диплом дружеского ступеня, який обласне управління культури нагородило агіткульбригаду Новоградського району. го Будинку культури, переможця обласного огляду-конкурсу агіткульбригад, присвяченого XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Спадає спека. Вечір. До Будинку культури сходяться лаборант молокозаводу **Зіна Ожигова**, старляр «Міжколгоспбуду» **Микола Олійник**, працівники Будинку культури **Анатолій Лагутич**, **Тетяна Мелешко** та інші учасники агіткульбригади. Репетиція. А мені неначе побачилася невелика колона автомашин. за якою тягнеться смуга степового пилу. Пригадалися слова з виступу агіткульбригади:

«Нам вічно жити в праці, в перемозі, і землю нашу веснами квітчать».

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
снт. Новгородка.

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

Дітвора вже в піонерських таборах. Незабаром у старшокласників закінчуються екзамені і теж розпочинаються захоплюючі дні канікул. У випускників попереду — дні підготовки до вступу у вузи.

Наш кореспондент зустрівся із завідувачою юнацькою бібліотекою ім. Т. Г. Шевченка (м. Кіровоград) Валентиною Дигало і попросив розповісти, як бібліотека працює з молодими читачами і, зокрема, як допомагає випускникам, як планує організувати роботу влітку. Ось що розповіла В. ДИГАЛО:

— Ми, працівники бібліотеки, свою роботу будемо так, щоб знати індивідуальні запити читачів, допомогти їм у вивченні шкільної програми. Складено рекомендації індивідуальні плани літератури, яку треба прочитати початуючому фізику, меднику і т. д. Є плани літератури на темі: «Півстоліття перемог і звершень», «Історичне минуле Росії» та інші. Постійно вчимо молодих читачів користуватися систематичним каталогом, бібліографічним покажчиком, проводимо бесіди біля каталога, використовуємо бібліографічні покажчики при складанні індивідуальних планів читання. Все це для того, щоб юнаки та дівчата могли швидко відшукати потрібну літературу в широкому книжковому морі.

Для випускників організована виставка літератури, є так звані рекомендовані полиці, де старшокласники можуть взяти необхідну додаткову літературу для підготовки до екзаменів у школі і до вступу у вуз.

Влітку для десятикласників організуємо конференції по краєзнавству та на атеїстичну тематику.

Крім учнів та студентів, серед наших читачів чимало працюючої молоді. Щоб краще врахувати запити, умовно поділили на групи: медпрацівники, працівники торгів-

ЯК ВРАХУВАТИ ІНТЕРЕСИ КОЖНОГО?

лі і т. д. Періодично аналізуємо формуляри читачів кожної з цих груп, як вони читають фахову літературу, намагаємось своєчасно інформувати про новинки.

Взагалі у нас таке правило, якщо з'являється новий читач, учень, студент чи виробничник, обов'яз-

ково з ним бесідує хтось із бібліотечних працівників, дізнається про смаки і уподобання, робить відповідні помітки. Згодом, коли узнаємо читача краще, пропонуємо скласти примірний план читання книг, допомагаємо дібрати до плану найцікавіше.

Крім індивідуальної роботи, широко користуємось масовими заходами, як—читацькі конференції, диспути, зустрічі з відомими людьми. Зокрема, нещодавно обговорили книгу Панаса Контелова «Возгорієся пламя», провели конференцію «Подвигу солдата поклонись», у вірності Вітчизні поклонись», в якій, крім юних читачів, взяли участь ветерани громадянської і Великої Вітчизняної воєн, конференцію на атеїстичну тему. По матеріалах XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України проведено бесіди.

Слід сказати, що молодь велику увагу приділяє матеріалам з'їзді, творам класиків марксизму-ленінізму, розповідям про їх життя і діяльність, політичним подіям у світі. Тому і користуються популярністю ленінські читання, успішні журнали («Плани партії окрилюють» одні з останніх). Хочу назвати ще таку цифру: два проценти від виданих книг в середньому за місяць — це твори В. І. Леніна чи книги про його життя та діяльність.

А ЯК ПРАЦЮЄ БІБЛІОТЕКА У ВАС, ЧИТАЧУ? ЗАПРОШУЄМО КОМСОМОЛЬСЬКИХ АКТИВІСТІВ, БІБЛІОТЕЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ, ВСІХ ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ ПОДІЛИТИСЯ СВОЇМИ ДУМКАМИ ВІДНОСНО РОБОТИ БІБЛІОТЕК, РОЗПОВІСТИ ПРО ЗНАХІДКИ

Душки. Відгуки. Рецензії.

ГЕРОІ ПОРУЧ НАС

Майор Марія Ткачова готує для відправки в тил військових окупантів молодих розвідників. Їм належить виконати складне, сповнене ризику завдання. Щоб підняти їх бойовий дух, вона розповідає про своє життя...

Міжко» не зачепила серця, вона знову стає в ряді вірних синів і дочок Револуції. А яку витримку треба було мати жінці, щоб пройти позатруну з тілом Пабло, який згинув від руки фашистських молодчиків. І навіть не застогнати. Поруч з труною стояв пустий стілець, на якому за звичаєм мусіла сидіти вдова. Але він був пустим, вдова не мала права порушити правил конспірації...

Ахель Гуттеррес, що грав Пабло, прийшов в Радянський Союз у числі дітей яких вивезли з Іспанії, коли там йшла війна з фашистами. Він закінчив режисерський факультет у Московському інституті театру. В кіно — це його досить вдалий дебют.

Не можна сказати, що нова стрічка, випущена кіностудією «Ленфільм», позбавлена недоліків. Вона, як і більшість досерійних кінотворів, розтягнута, не позбувшись її творчі ходильних штампів. Картина «перенаселена ієро-сонжами» й епізодами. Звичайно, ці вади не можуть знизити її головної позитивної якості: у фільмі створений ідеал беззавітної служіння Вітчизні, відданості Револуції. Ному хочеться наслідувати.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

На фото: кадр з фільму «Салют, Маріє!»

Новини

ТЕПЛІ ЗУСТРІЧІ В СИБІРУ

Виставою «Дай серцю волю, заведе в неволю» колектив Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені Кропивницького розпочав свої гастролі в Тюменській області. Перед

початком спектаклю українських гостей тепло привітали секретар міськкому КПРС тов. Є. П. Корнева, представники громадськості. Зі слівом-відповіддю виступив головний режисер театру, заслужений діяч мистецтв УРСР І. В. Казнадій.

Перший спектакль кіровоградців пройшов з великим успіхом. Попереду кропивничан чекать нові зустрічі з трудящими Тюмені, Ішимя та інших міст і сіл Сибірського краю.

В. ТАРАСІВЕЦЬ.

Дорогий подарунок

Велику і плідну роботу проводить заслужений лікар УРСР Ф. Д. Германець як член республіканського комітету захисту міру. Про це нагадують численні листи, подяки, подарунки, які надходять в село Добрянку Вільшанського району на його ім'я. І серед них один з найдорожчих подарунків — книга «Поїзть про справжню людину», яку йому нещодавно надіслали з дарчими написами Борис Полевой і Олексій Марєєв.

В. ДИНИК.

Новини

МУЗЕЙ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

ТО БУЛО 12 грудня 1920 року, коли до волпарткому, що розмістився на околиці Компаніївки, викликали групу активних юнаків села. Серед них були Іван Синьський, Іван Костиря, Володимир Семенов, Михайло Іванов, Ілля Крикун та інші бувають хлопці. Їм не раз, починаючи з дня встановлення Радянської влади в селі (30 січня 1918 р.) доводилося сиріяти своїм односельчанам у боротьбі то з кайса-

риськими загарбниками, то петлюрівцями, то денікінцями, то бандами різних мастей. Кожного хвилювало питання, по якій це справі сьогодні у волпартком? Довго чекати не довелося. Черговий запросив до кімнати, що принала за кабінет секретаря волпарткому Хоми Михайловича Немненка. Поруч з секретарем сиділи секретар повітового комітету комсомолу Поташніков і уповноважений цього комітету Стеценко. Віт привітався чим Почав розмову Хома Михайлович, що становить їхніх біл-

— А з вас бажав би хто стати комсомольцем? Згодилися всі. Тоді Хома Михайлович і секретар повітового комсомольського комітету побажали хлопцям добро.

12 червня минуло 50 років з дня видачі КОМСОМОЛЬСЬКИХ КВИТКІВ першим КОМСОМОЛЬЦЯМ Компаніївки.

го здоров'я, успіхів у соціалістичному будівництві в селі й попередили, що вони ще повинні довести на ділі свою готовність стати комсомольцями.

В той же день хлопцям видали зброю (переважно обрізи), навчили користуватись нею. Всі були зараховані до частини особливого призначення. Відтоді у вільний від роботи час вони несли постійну вагу при волпарткомі, слідували за громадським порядком в селі, брали активну участь у масовій роботі серед населення, вели боротьбу з виступами куркульства та бандитизмом. Ось один з епізодів того часу.

...Холодного січневого ранку 1921 року до волпарткому викликали Івана Синьського та Івана Костирю. Секретар волпарткому повідомив, що в національних селах де озброєна кінна банда якогось Іванова. Необхідно вислідити, де її пристановище. Хлопці без вагань погодились на виконання такого небезпечного завдання. Розвідники одержали одяг та відповідні інструкції, як себе вести. Крім того, їм була видана довідка про те, що вони незначебно мешкають села Нечаївки і шукають св'ячих коней.

Однієї хлопці у поганенькі селянські свитки, підпоясались мотузками та й подалися на Сасівку. Туди часто навідувались бандити, але законити їх там нашим спецзагоном не вдавалось, бо ті завжди зникали. Поблукавши по Сасівці і не помітивши нічого підозрілого, розвідники помандрували на самотній хуторі замощеному куркуля Сокурєнка.

Верт за дві від Сасівки пазюганяє їх підвода і двоє першників. — Куди їдете? — Коней шукаємо. — Звідки ви? — З Нечаївки. — Документи є? — Є, ось довідка. В ній і прикмети коней вказано. А ви, часом не зустрічали таких коней? Ось уже тиждень шукаємо...

Подивився один з першників на довідку, потім на хлопців і, нічого не сказавши, повернув їм папірець. Кінна компанія знову рушила. А через декілька хвилин, неспине щось забувши, повернулася і до хлопців у перемішку з брутальною лайкою:

— Так ви ж брешете, що з Нечаївки. Ви з Компаніївки! — Та ні, дядечку, ти-богу з Нечаївки... — Гаразд, сідайте на возі. Там перевірим.

Прибули на хутор Сокурєнка. Хлопці помітили в стаї багато коней і сідали. З хати неслися п'яні голоси. Синьському й Костирі наказали чекати біля стайні. При них залишилось двоє вагувати, а інші подалися в світлицю. Незабаром було наказано вестись й їх, у великій кімнаті, незарешеної смородом цигаркового диму і самотону, за великим столом сиділа група бандитів. Той, що на покуті, мабуть, старший, зразу ж накинувся на хлопців:

— Хто ви ще підслідав? Розвідники знову стали сперити своє. Тоді ватажок (пізніше виявилось, що це був сам Іванов) наказав заперти їх у темну до ранку а потім, коли не знімаються, — розстріляти.

...Лягати хлопці на голій долоні у темній кімнаті й думають, що їм робити. Можливість втекти повністю виключилась: муровані стіни без жодного вікна, заперті на замок двері й в додаток за дверима і на подолі! — вартя. Пошепки домовились стояти на спому будь-що.

Вранці знову допит. І знову хлопці твердили своє. Тоді бандити заявили розвідникам, що вони їдуть зараз на Компаніївку і беруть їх з собою. Коли поїли з Компаніївки — кінець.

Ідуть. Хлопці мовчать. Не дождяючись до Сасівки, бандити ще раз очинили допит, а потім дали по пагаю, наказали йти. Вули очі дивляться, і мовчать, де були. Самі ж подалися на Сасівку. Як тільки бандити сховалися за пагорбом, хлопці бігом на Зелену, а потім — в Компаніївку. Другого дня викликаний з повітового центру загін спеціального есент розгромив і що, останній на території району, організовану куркульську бану.

Нещодавно мені пощастило знайти одного з перших комсомольців Компаніївки — Івана Дмитровича Костирю. Член КПРС з 1926 року, займав відповідальні партійні й радянські посади, воїн Радянської Армії в усі роки Вітчизняної війни — такий славний шлях його життя. Зараз Іван Дмитрович на заслуженому відпочинку, проживає в нашому обласному центрі по вул. Суворова, 64.

Трипаллий час я не міг встановити точну дату документального оформлення першої комсомольської організації в Компаніївці. У архівних матеріалах збереглася списки перших комсомольців, у числі яких і Костиря Іван Дмитрович. Але не збереглася протоколу організаційних зборів. Незадолго залишилася й день вручення комсомольських квитків. Спогади Івана Дмитровича поставили все на свої місце. Він добре запам'ятав той день 12 грудня 1920 року, коли з ними, юнаками, проводив бесіду секретар волпарткому Хома Михайлович Немненко. Особливо закарбувалася у пам'яті дата, коли їм, першим комсомольцям, у приміщенні колишнього банку (де пізніше була майстерня Компаніївського відділення райоб'єднання «Сільгосптехніки») були вручені комсомольські квитки. Це було 12 червня 1921 року. Вручав квитки представник повітового комітету комсомолу Михайло Вибойко, якого тоді ж було обрано секретарем комсомольського осередку.

Урочиста частина при врученні квитків була короткою. Десь взялась гармоника та гітара, поплалася шира українська пісня, хтось вибива гоняка. І так — з години, після того, хоч уже був пізній вечір, комсомольці розійшлися на виконання чергового важливого завдання. Тепер уже — з комсомольськими квитками!

В. ПАВЛОВ.

с.мт. Компаніївка

ПРОХОДЯТЬ роки. В глибину історії віддаються події, що півавіку тому похитнули світ. Штурм Зимового, боротьба з інтервентами і внутрішніми ворогами революції, героїка перших п'ятирічок, героїзм радянських людей в період Великої Вітчизняної війни. Про все це сьогоднішні школярі можуть дізнатися з художньої літератури і кінофільмів, прослухати на уроках. А як зробити, щоб усі ці події, спознені революційної романтики, не були для молодих лише історією, щоб приклади батьків ожили перед очима юнаків і дівчат, наповнили їх серця гордістю, надихали на нові звершення?

Цим заклопотаний колектив учителів першої середньої школи міста Гайворона. Тут завжди приділяють належну увагу і військово-патріотичному вихованню, й вихованню на революційних, бойових і трудових традиціях, на прикладі героїчного минулого нашого народу. Це стало одним з основних напрямків всієї навчально-виховної роботи в школі.

В першу чергу комсомольські активісти, педагоги подбали про вибір форми своєї діяльності. Почали з організації ігор. Це добре відповідає віковим особливостям дітей, викликає підвищений інтерес, стимулює й активізує їх, дає можливість спрямувати енергію учнів на корисну справу. Девіз ігор — «Герої поруч з нами!» їх зміст в тому, щоб на прикладі мужності й героїзму, на які багата наша історія, навчати молодь. В Гайвороні та районі є багато учасників багатьох історичних подій, громадянської та Великої Вітчизняної воєн, партизанського руху, активних борців за встановлення Радянської влади в районі, ветеранів партії і комсомолу, людей, в яких метою життя було вірне служіння партії й народу.

Знати їх імена і подвиги, зустрічатися з ними, навчатися мужності, переймати з їх уст естафету — така мета роботи педагогічного колективу. Живе слово, емоційна розповідь безпосереднього учасника подій — залишають глибокий слід у пам'яті і серці слухачів.

Так от про ігри. Їх організовує штаб, до складу якого входять вчителі й учні, члени комітету комсомолу і ради піонерської дружини. Штаб розробляє завдання для кожного загону, підбиває підсумки і визначає переможців, проводить конкурси на кращу пісню, на читання віршів уміння ходити в строю. Популярними стали ігри в

походах. Вони вже традиційні. Восени — пішки, взимку — на лижах, влітку — на велосипедах учні вирушають туди, де йшли жорстокі бої за місто, де багувалися загопи народних месників, зустрічаються зі свідками і учасниками подій, проводять урочисті лінійки. Всі ці походи поєднуються з військовими іграми на місцевості, з застосуванням рацій, протигазів, ходінню за азимутом, донесенням «розвідки» та інше.

«Ніхто не забутий, ніщо не забуто» — це девіз юних слідопитів. Одним з найперших завдань

Якщо покличе Вітчизна

ПОШУКИ — ВІД ОБЕЛІСКІВ

- Девіз гри — «Герої поруч з нами»
- Загопи шикуються перед орденоносцями
- Реліквії шкільного музею

штабу було — розшукати імена та фотографії колишніх випускників школи, що віддали своє життя за Вітчизну. А потім учні вирішили налагодити зв'язки з учасниками боїв за місто, що залишилися в живих, а також з сім'ями тих, кого поховано в братських могилах.

Юні слідопити брались за справу енергійно. Вони обійшли сотні квартир, написали багато листів — у військові частини, в сільські Ради, військкомати, школи. Завдяки цьому зібрано численні фотографії, документи, особисті речі колишніх воїнів, листи, спогади, інші цінні матеріали.

В загопи постійно надходять листи від сімей воїнів, що загинули під час зльнення міста. Вони гаряче дякують піонерам за догляд могил, діляться спогадами про рідних і близьких, хто не повернувся з бою, не переступив після червоного порогу отлого дому.

В 1967 році було опубліковано Указ про нагородження орденами та медалями великої групи учасників гайворонського підйня, партизанських загонів, які діяли на території нашого та сусідніх районів. Штаб дав нові завдання слідопитам: розшукати колишніх учасників підйня, що залишилися в живих, записати їх спогади, зібрати документи та матеріали про їх безпосередню участь в боях. Слідопити невдовзі мали фотографії, доку-

менти, особисті речі народних месників. А ті підйняники, що залишилися в живих, побували в загонах, розповіли про минулі лихоліття. В музейній кімнаті школи обладнано спеціальний стенд, присвячений цій темі. Тут же є дані про втрати ворога в живій силі і техніці, записано історію партизанських загонів «За Батьківщину» та «Буревісник», списки членів цих загонів, оригінали документів тих років. Все це широко використовують учителі школи під час лекцій.

Історія Гайворона славна не лише бойовими, а й трудовими звершеннями у мирній праці.

проводять змагання з плавання. Юни ж їдуть на екскурсію у морський клуб.

Тут є і командувальний флотилією, і командири екіпажів. Цемає, мабуть, єдиного, Моря. Та це ані трохи не засмучує юних моряків. Задоволяються пляжем на березі Інгулу. А замість крейсерів, есмінців їм служать човни. А справжні кораблі пока що тільки на плакатах, в макетах, моделях і... в мріях.

Так, саме моїя пої поомантику моря привела юних піонерів і школярів у цей піонерський табір, назва якому «Червоні вітрила». Це єдиний в області табір такого типу. Його спрямування — військово-патріотичне виховання. Ті, хто відпочиває в ньому, вивчають історію військово-морського флоту, семафорну справу, азбуку прапорового розцілювання. Словом, одержують перші навички морської спеціальності.

А ще в «Червоних вітрилах» велика увага приділяється спорту. Змагання пла-

шеф — Кіровоградський морський клуб — чим може, тим і допомагає. Подарував повний комплект прапорових розцілювання, плакати, човни. Зараз сприяє створенню клубу морської слави.

Часто в гостях у юних моряків бувають капітани запасу першого рангу Олексій Дем'янович Свиридов та Іван Павлович Пашков.

І. П. Пашков і прибув на відкриття «Червоних вітрил». Він приймає парад (урочисту лінійку). Командири екіпажів складають рапорти командуючому флотилією Юрію Юдіну (він же старший вожатий). А командуючий флотилією доповідає капітанові (таке порушення субординації у виняткових випадках допускається) про готовність членів флотилії до проведення урочистої лінійки. Звучить Гімн Радянського Союзу, і під його мелодію на флагштоку поряд із Державним прапором здій-

«ЧЕРВОНІ ВІТРИЛА» ВИЙШЛИ В ПЛАВАННЯ

Завітавши сюди, можна подумати, що, потрапивши в містечко моряків. Справді, аж рябіє в очах від синіх комірців-гюйсів з білими стрічками. А довкола — пришвартовані човни різних марок і розмірів, всюди розвішані прапорці з химерними позначками.

А прислухайтесь до розмов, які ведуть між собою моряки:

— Де боцман другої каюти? — Хтось запитує.
— Мабуть, на пірсі, — відповідають.
Звучить оголошення:
— Другий екіпаж сьогодні

нів, вестрлів, ігри на воді — все це проводиться в оздоровчий період.

А якщо ти не вмійш плавати? Не біда! Для таких спеціально клуб «Ветеран» створено. Залишись в нього — і до кінця зміни почуватимеш себе на річці, як риба в воді. В минулому році за оздоровчий період у таборі «Червоні вітрила» навчилося плавати 220 піонерів і школярів. Тут методист морського клубу В. П. Дубина навчає дітей плаванню.

«Червоні вітрила» (піонерський табір обкому профспілки будівельників) існують другий рік. В минулому році вони переживали період становлення. А тепер вже мають свою (хай невелику) базу, їх

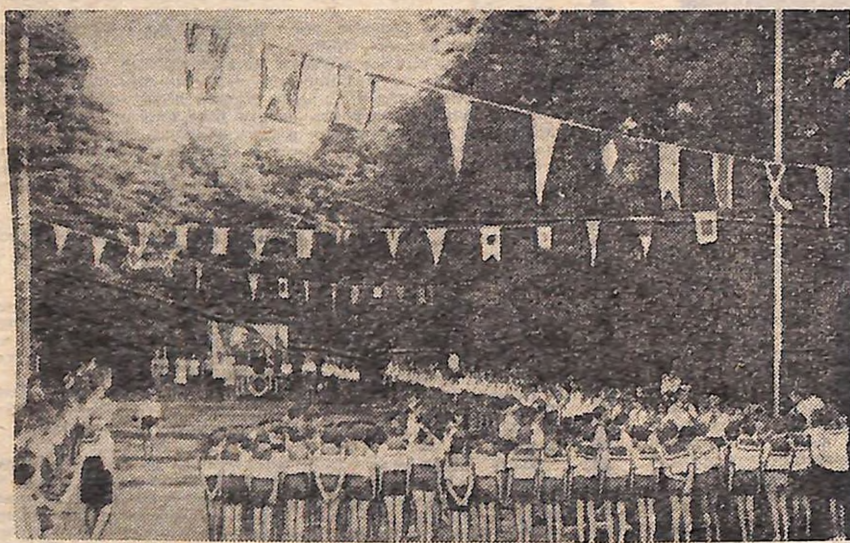
мається прапор Військово-Морського Флоту.

З відкриттям «Червоних вітрил» його господарів поздоровляє начальник табору Л. С. Петребіна, член президії обкому профспілки будівельників тов. Прибой, секретар обкому комсомолу А. Василенко.

Щасливого плавання вам, юні моряки!

Г. ПРОКОПЕНКО.

На фото: урочиста лінійка, присвячена відкриттю піонерського табору «Червоні вітрила». Вгорі — члени другого екіпажу Мишко Дерев'яко та Галя Калініна.
Фото В. КОВПАКА.

ЦЕ БУВ КРАСИВИЙ ФУТБОЛ

Мати між кіровоградською «Зіркою» і житомирським «Автомобілістом» була особливо важливою для обох команд. До цього кіровоградці відставали від гостей лише на одне очко (правда, вони ірвовели на одну зустріч більше). В разі поразки «Автомобіліста» він міг би поступитися своїм другим місцем навіть і нашим землякам, які до цього були п'яними. Якби ж «Зірка» програла, то вона могла опуститися ще нижче.

Ці обставини і обумовили гостроту поєдинку. Футболісти обох команд з першої і до останньої хвилини зустрічі грали в повну міру своїх сил. Грали самовіддано, технічно красиво. Це був один з найбільш захоплюючих поєдинків з усіх тих, що проходили в

цьому сезоні на нашому стадіоні. Загрозливі моменти виникали то біля одних, то біля других воріт. Важко віддати перевагу комусь із суперників. Злагоджено діяли нападочі обох сторін, але зламати опір захисників їм не вдалося. І в тому, що Юрій Касюк ініціював гол у ворота житомирців, не можна обвинуватити ні захисників, ні голкіпера.

Це був єдиний гол, який і вирішив долю зустрічі на користь «Зірки». Після цієї перемоги наші земляки набрали 20 очок і піднялися двома сходинками вище. «Автомобіліст» же опустився на п'яте місце.

Ввора ввечері відбувся матч між «Зіркою» і командою «Горинь» (м. Ровно). звіт про нього подамо в наступному номері.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря і відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділів пропаганди та листів і масової роботи — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 19 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті, (К), 11.10 — Художній фільм «Тривога», (К), 16.40 — Наша афіша (К), 16.45 — «Працюю зведичів», (Запоріжжя), 17.00 — Народний телеуніверситет, «Гігієна харчування», (К), 17.40 — Телевісті, (К), 18.00 — Програма передачі, (К), 18.05 — Кольорове телебачення для дітей, «Умілі руки», (М), 18.30 — Польова пошта «Повітря» (М), 19.00 — В ефірі «Молодість», «Алло, ми шукаємо таланти», В першій програмі «Час», (М), 22.10 — Чемпіонат Європи з боксу, (Мадрид), 23.55 — Телевісті, (К).

Фільм «Пристань на тому березі», (М), 11.45 — «Маршрут» тами творення», (М), 12.15 — «Народні майстри прикладного мистецтва», (М), 12.45 — Новини, (М), 17.20 — Новини, (М) 17.30 — «Топарни нісє», (М), 18.00 — Новини, (М), 18.05 — Телефільм «Ідуть на флот лейтенанти» (К), 18.10 — Симфонічний концерт, (К), 19.00 — Телеспектакль, (К), 20.30 — «На добраніч, діти!» (К), 21.00 — Художній фільм «Та, що віжить по хвилях», (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.05 — Новини, (М), 10.15 — Для школярів «Розповідь про природу», (М), 10.40 — Теле-